

عنوان مقاله:

تاثیرات بازدارندگی ایران و اسرائیل بر امنیت منطقه ی آسیای غربی

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای، دوره 9، شماره 371 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

علی آدمی - دانشیار روابط بین الملل، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

زینب تبریزی - دانشجوی دکتری روابط بین الملل، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

نظریه ی بازدارندگی یکی از نظریات مبتنی بر رئالیسم واقع گرایی در عرصه ی بین الملل است که عمدتاً پس از جنگ جهانی دوم و با تضعیف آرمان گرایی، مورد توجه نظریه پردازان مسائل استراتژیک قرار گرفت. این نظریه در روابط بین الملل به «قدرت» به عنوان مولفه ی اصلی تبیین کننده روابط بین-کشورها تاکید می کند و ضمن رد نظرات «ایده آلیستی» بر این باور است که میزان قدرت دولت ها، تاثیر مستقیم بر میزان امنیت ملی آن ها دارد. مقاله اخیر ضمن بررسی و تجزیه و تحلیل بازدارندگی جمهوری اسلامی ایران و اسرائیل با روش مصاحبه با متخصصین و اهل فن در سیاست خارجی و مطالعات نظامی در قالب پرسشنامه ای تلاش داشته تاثیرات منطقه ای بازدارندگی دو کشور در منطقه ای آسیای غربی را مورد ارزیابی قرار دهد. با توجه به دشمنی جمهوری اسلامی ایران و اسرائیل این نوشتار معتقد است که بازدارندگی دو کشور برعکس نقش بازدارندگی در امنیت سازی در منطقه آسیای غربی، باعث ایجاد ناامنی در ابعاد مختلف امنیتی این منطقه شده است یعنی بازدارندگی دو کشور هرچند توانسته برای دو کشور امنیت ساز باشد اما به طور کل در سطح منطقه باعث ایجاد ناامنی شده است.

کلمات کلیدی:

بازدارندگی، ایران، اسرائیل، امنیت منطقه ای، آسیای غربی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1393330>

